

צנחן אברהם מצנר

צנחן זה לא ראה את אביו חמש-עשרה שנה

הוא גילה אותו בידיעה בעיתון

שמסרה כי אביו הוא פושע מבוקש

עתה הוא זועק:

"הצנינו את אביו!"

לי לחיות בתור צבעי. אני רוצה למסור את עצמי למשטרה, אבל אני מבקש מהם לא לעשות לי בושות, בשביל הבן שלי. אני מוכן להתחייב כי אלך בדרך הישרה, בלי קונצ'ים, בלי בעיות. רק שיתנו לי לחיות בשקט.

את זה אומר מצנר הגדול. אבל תאמינו לי, מאז ראיתי את הבן שלי במדי צה"ל, הפכתי ממצנר הגדול למצנר הקטן. אברהם מצנר הקטן הוא יותר גדול ממני. כך אני רואה אותו. אינני רוצה להיפרד ממנו יותר. אני מבקש את כולם: עשו למעני ולמען אברהמלה שלי! אני הולך להסגיר את עצמי למשטרה. בקשתי האחרונה היא: עשו הכל כדי שלא אפרד יותר מבני!

עד כאן דבריו של שלמה מצנר לפני ש- הסגיר את עצמו למשטרה. אחרי שהסגיר את עצמו, פנה בנו אברהם למערכת כש- בפיו תחינה: "הצילו את אביו!" סיפר הבן אברהם מצנר:

★ ★ ★

"תנו לי את אביו!"

ולדתי בחיפה. כשהייתי בן שלוש נפרדו הורי. נשארתי אצל אמי אשר גידלה אותי עד שהייתי בן שבע. אז היא מצאה לה בעל אחר ונישאה לו. בעלה לקח אותי אומנם לביתו אבל לא התייחס אלי כאב אלא כאב חורג. הוא היה מכה אותי ללא סובלנות. גדלתי בפחד. מכותיו השאירו צלקות על גופי. חשבתי אותו לאבי למרות שבתוכי ידעתי שאיננו כזה.

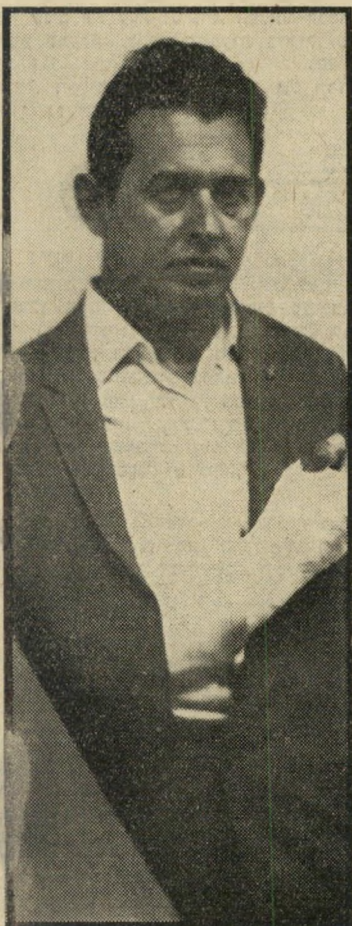
תמיד שאלתי היכן נמצא אביו האמיתי, אך כל אלה שידעו את התשובה, התחמקו מלענות לי. גם בתמונה היחידה שהיתה לנו, בה נראה עם שאר בני המשפחה, מחד קו את ראשו כדי שלא אוכל לזהותו אי- פעם.

לפני כחודשיים קראתי בעיתון ידיעה על מעצרו של אחד, שלמה מצנר. ידעתי שזה שמו של אביו. שמחתי ובכיתי גם יחד. אחרי שקיבלתי חופשה רצתי ישר למשטרה. כשהפגישו אותי עם אביו, אשר לא ראיתי 15 שנה, אפילו השוטרים שהיו נוכחים בחור בכי. אחד השוטרים אמר: "אף פעם לא ראיתי את שלמה מצנר בוכה. אם הוא בוכה סימן שזו אצלו משהו."

"סידרו לאבי שיתרור בערכות. אולם בני תיים חיפשו אותו שוב. אביו, אשר לפי דבריו ידע תמיד להתחמק מהמשטרה, הלך הפעם והסגיר את עצמו למשטרת נהריה. אני יודע שהחלטתו נחושה לחיות חיי יושר מעכשיו. אינני אומר כי אביו חף מפשע, אך אני יודע שהוא נדחף אל הפשע ועכשיו רצונו לחזור למוטב.

אילו היו נותנים לו רק לנסוע לחוץ-לארץ לתקופת-מה לנות, היה מתרחק מחב-ריו הפושעים בארץ והיה יכול לפתוח פרק חדש בחייו. אני קורא לכל אלה הנוגעים בדבר: "תנו לאביו שאנס. תנו לו לחיות חיי יושר. תנו לו לצאת את הארץ. תנו לי את אביו כדי שאעזור לו לצאת מחיי הפשע. אני בטוח כי לא יחזור לבצע עבד-רות. עד עכשיו לא היה לו בשביל מי לחיות. עכשיו יש לו אותי.

15 שנה חיפשתי את אביו. עכשיו, כש- מצאתי אותו, אל תקחו אותו ממני!

האב המבוקש

זהו שלמה י"ן בעל עבר פלילי, שמאחוריו שורה שלמה של הרשעות על עבירות רמאות ונועות. עתה, אחרי שמצא את בנו האבוד, מבקש שלמה מצנר לתת לו שאנס לחזור למוטב.

לפני כחודשיים התגלגל עיתון ערב לידיו של החייל אברהם מצנר בן ה-18. שעה שריפרף בו, נתקלו עיניו בידיעה קטנה שפורסמה בין הכרוניקה הפלילית. נשימתו של אברהם, צנחן בשירות חובה, נעצרה לפתע. הוא לא הסיר את עיניו מהעיתון. לבסוף קם ממקומו, ניגש למפקדו וביקש חופשה רחופה.

אחרי 15 שנה בהן לא ראה את אביו מולידו ולא שמע עליו דבר, גילה אברהם מצנר את עקבות אביו בידיעה בעיתון. היתה זו ידיעה שסיפרה כי האב, שלמה מצנר, נעצר על מעשה רמאות. אברהם קיבל את החופשה המבוקשת. הוא מיהר למשטרת הנפה הצפונית בתל-אביב, ביקש להיפגש עם אביו העצור. השוטרים החוקרים, שהכירו את שלמה מצנר היטב כמשך שנים, אך לא ידעו כי יש לו בן המשטרה כזה, סידרו את הפגישה המבוקשת. לעיניהם הדומעות של השוטרים נערכה אחת הפגישות המוזעזעות ביותר: בן גילה את אביו האבוד במצב העלוב ביותר בו יכול היה למצואו.

עליו דבר ולא שמעתי ממנו. תמיד הייתי בהרגשת אשמה. לפני כמה שנים הקמתי משרד לחינוך. הלך לי די טוב. נכנסתי לשותפות עם יו"ד בשם סטיפן ויחד עשינו עסקים טובים. אך סטיפן זה רצה להתעשר מהר. יום אחד הוא מכר את אותו בית לשני קונים. אחרי של- קח מהם את הכסף ברח מהארץ. המשטרה תפסה אותו.

אחרי-כך היה עניין עם חברה שמכרה טלחיוניות בשיטת השרשרת. לא חשבתי לרמות. אבל כשנודע להם מי אני, הלכו והתלוננו עלי במשטרה. בפעם הזאת באמת לא רציתי לרמות. אבל לא נותנים לי לחיות בגלל העבר ה-פלילי שלי.

אני רוצה שהמשטרה וכל הציבור יידעו כי אינני עבריין יותר. אני רוצה ללכת בדרך הישר. אנא, עזרו לי. אני מרגיש שנולדתי מחדש, כי מצאתי את מה שחי-פשתי כל חיי — את בני.

הוא בא אלי. הוא חיפש אותי, הבן שלי. היום אינני מיואש יותר מהחיים כשם שהי-יתני. אני אומר זאת מכל הלב. אני אהיה טוב, בשביל אברהמלה שלי. הוא חייל, הוא סייר וצנחן. אני מתגאה בו. הוא בעל לב טוב ואני מוכן למענו. אני מוכן לעשות כל מה שיאמרו לי, אם רק יתנו

אחרי שסוחרר בערבות עד למשפטו, ואחרי שבניתיים הוכרז כעבריין נמלט על-ידי המשטרה בעקבות מעשי רמאות נוס-פים, סיפר האב שלמה מצנר (43), לכתב העולם הזה:

אני מחפש כומר וירוי. אני רוצה לספר מה שלא סיפרתי עד עכשיו. שמי שלמה מצנר. להרבה אנשים השם הזה אומר משהו. אני צבעי במיקצועי. אך לא תמיד עבדתי במיקצוע זה. הרבה זמן עבדתי בצבעות, אבל בגלל סיבות שונות ירדתי מדרך הישר.

אם שמעתם פעם על האיש אשר ניסה למכור פעם בקבוקי מים מהכרוז לאיטלקים, בטענה כי אלה הם מים קדושים מהירדן — אני הוא האיש. אני הייתי גם שותפו של אותו מהנדס שזייף דולארים בארץ. זה היה בימים שהמיסחר בדולארים שחורים בארץ פרח. אנשים חיפשו דולארים מחושש לפי-חות. אז מה לא עושים בשביל יהודים? סיפקנו להם דולארים מזוייפים.

בגלל משבר שפקד אותי לפני שנים, הת-גרשתי מאשתי יהודית לפני 15 שנים. מאז אין לי מנות. שנאתי את כל בנייהארם. ה-סיבה לכך היתה שנאלצתי להשאיר בידי אשתי את בני אברהם בן השלוש. סבלתי קשה מזה שבמשך כל השנים לא ידעתי